

Kinder Torah

ת"ב

Celebrating 20 years of "Kinder Torah"

Good Question!

"I have a question, Abba."

"Excellent, Chaim!"

Chaim is a little taken aback.

"Abba, I am very flattered, but do I really deserve such a compliment? I did not even ask the question yet. And I surely do not have an answer to the question."

"You earned the praise, Chaim. You are a very thoughtful young man, and I know that your question will be an important one."

"Why does an important question deserve such praise, Abba? It would seem to me that the answer is much more valuable than the question."

"The answer to that question is actually in this week's parasha, Chaim. In the beginning of chapter nine, the Torah discusses the Korbon Pesach that was brought by the Jewish people one year after they left Mitzrayim. Certain people were *tomei* (impure) due to contact with the dead. Because of this, they were not able to bring the Korbon Pesach. They did not want to lose the opportunity to sacrifice this important korbon; therefore, they asked Moshe Rabbeinu if there was any way that they could bring it. Moshe asked Hashem the question, and received the answer. One month later, they brought the korbon on Pesach Sheini. Rashi cites the Sifrei who praises these people for asking the question. They had the merit that a portion of the Torah was taught as a result of their question. 'Merits come to a person who deserves them' (Gemora Shabbos 32a)."

"That is impressive Abba, however, I am puzzled by one thing. Ultimately, Moshe Rabbeinu taught this portion of the Torah, just as he taught all of the portions of the Torah. All they did was ask the question. Why did they receive such a merit for just asking a question?"

"Excellent, Chaim! Rav Yerucham Levovitz, the Mashgiach, asks the very same question. He answers, 'The question of a wise man is half of the answer.' The thought required to learn and understand the subject well enough to formulate a relevant question already places a person halfway on the path to comprehending the answer. By now, he has the important points clear and organized, and when he hears the answer, everything will just fall into place. Where does the question begin? With desire. The person must care

enough about knowing the *emmes* of the Torah to ask the question. Without the question, the answer is just not an answer."

"What about the rest of the Torah, Abba? Moshe Rabbeinu taught it without questions."

"Not true, Chaim. Rav Yerucham points out that Moshe brought the Torah down from heaven to earth. How? By asking questions. All of the Torah that Moshe learned was Hashem's answers to his questions. Without the questions, the answers would not have come. That is the hidden meaning in the verse, 'Whoever sought (*mevakesh*) Hashem' (Shemos 33:7). In order to learn, one must be a *mevakesh* – one who seeks Hashem; one who asks questions. That is the secret of learning Torah."

Kinderlach . . .

Do you have a question? Good! That means that you care about what you are learning. You put careful thought into it and realize that something is not clear.

Then you go to ask a chochom to find out the emmes of Torah. That is the way to learn, kinderlach. That is the way that Moshe Rabbeinu learned the Torah on Har Sinai. That is the way that the parasha of Pesach Sheini was taught. Your question benefits your own learning. If it brings an answer that is taught to others, it is a zechus for you. You merit having Torah taught by way of your question. Be a 'mevakesh'. Seek the truth of Torah. Ask questions. Learn and help others learn. That is your zechus.

Refuah Shelayma

"Moshe cried out to Hashem saying, 'Ana Kel na refa na la' ('Please, Hashem, heal her now')" [Bamidbar 12:13]. The word "na" (please) is used twice in the

same verse. Why? The Kesav Sofer has a novel and interesting explanation of this verse. Moshe Rabbeinu was praying for his sister, Miriam. She was sick with *tsoraas*. This disease came about because of her *aveyra* (sin) – speaking *loshon hora* about Moshe Rabbeinu. *Tsoraas* and indeed all sickness is a form of *yissurin* (suffering) in this world. *Yissurin* has a cleansing effect, as the verse states, "Praiseworthy is the person whom Hashem afflicts..." (Tehillim 94:12). The sick person's suffering in this world will save him from a much harsher punishment in the next world. If so, then why do we pray for the *refuah shelayma* (complete recovery) of a sick person? Do we want him to suffer terrible punishments in Olam Habbo? Of course not! Therefore, we pray for two things: *refuas ha'guf* – a physical healing of the body, and *refuas ha'nefesh* – a healing of the soul, so that he will not require the punishment of *gehennom*. This is one explanation of the verse, "Heal me Hashem, and I will be healed. Save me and I will be saved..." (Yirmiyahu 17:14). The prophet is asking for a cure for both his body and soul, so that he will not have to suffer neither in this world nor in the World to Come.

And so, our original question is answered. Why is the word "na" used twice in the same verse? Once for *refuas ha'nefesh*, and once for *refuas ha'guf*. For Moshe Rabbeinu felt Miriam's suffering, and pleaded for Hashem's mercy. However, not at the expense of Olam Habbo.

Kinderlach . . .

*Every experience in life has a positive side to it. The Kesav Sofer shows us the benefit of being sick. This thought is useful to the sick person himself, to keep his spirits up. However, we his friends and relatives must have *rachmonus* (mercy) and sympathy for him. We must do whatever we can to ease his suffering. That includes praying for him. The words of the eighth blessing of the Amidah – the *tefillah* for sick people – almost exactly follow the verse in Yirmiyahu. "Heal us Hashem, and we will be healed. Save us, and we will be saved." We are praying for a *refuah shelayma* for his body and soul. *Kinderlach*, may Hashem accept all of your prayers, and send a *refuah shelayma* – body and soul – to all of the sick people, amen.*

שאלה טובה!

"יש לי שאלה, אבא."

"מצויין, חיים!"

חיים נבון מעט.

"אבא, אמנם החמאת לי, אך האם מגיע לי כזה שבח? והרי עוד לא שאלתי את השאלה! ואני בטוח שאין לי עליה תשובה."
"השבח מגיע לך, חיים. אתה בחור נבון וחושב, ואני יודע ששאלתך תהיה חשובה."

"אבל מדוע לשאלה חשובה מגיע שבח כזה, אבא? נראה לי שהתשובה היא בעלת ערך גבוה בהרבה מן השאלה."

"התשובה לשאלתך זו היא בפרשת השבוע הזה, חיים. בתחילת פרק ט' עוסקת התורה בקרבן הפסח שהביאו בני ישראל במדבר, שנה אחרי שיצאו ממצרים. היו אנשים שהיו טמאים בשל מגע עם מת, ובשל כך לא יכלו להביא את קרבן הפסח עם כולם. הם לא רצו להפסיד את ההזדמנות להקריב קרבן חשוב זה, ולפיכך שאלו את משה רבינו אם ישנה דרך שיוכלו להקריבו בכל זאת. משה

פנה לה' ושאל אותו על כך, ואכן קיבל תשובה: אנשים אלה יביאו את הקרבן חודש לאחר מכן – ב'פסח שני'. רש"י מביא את ה'ספרי' המשבח את האנשים האלה על ששאלו את

השאלה. הם זכו שתתווסף פרשה

בתורה בשל שאלתם. "מגלגלים זכות ע"י זכאי" (גמרא, שבת ל"ב ע"א).

"אכן דברי תורה נפלאים, אבא. אך עדיין אינני מבין. בסופו של דבר, משה רבינו לימד

פרשה זו שבתורה, כמו שלימד את שאר פרשיות התורה. וכל מה שהם עשו היה לשאול את השאלה. מדוע זכו כל כך רק בשל כך?"

"מצויין, חיים! המשגיה, ר' ירוחם לבוביץ' זצ"ל, שאל אותה שאלה. והוא ענה עליה: 'שאלת חכם היא כבר חצי תשובה'. כדי לשאול שאלה כזו, יש להקדיש מחשבה כדי ללמוד ולהבין את הנושא, ומאמץ זה כבר מביא את האדם כברת דרך בדרך להבנת התשובה. כאשר הנקודות העיקריות של נושא ברורות ומסודרות במוח האדם, הרי התשובה תסתדר גם כן במקומה באופן טבעי. מנין נובעת השאלה? משאיפה. על האדם להיות בעל רצון חזק להגיע לאמיתה של תורה כדי לשאול את השאלה. בלי שאלה, התשובה אינה תשובה."

"ומה עם שאר התורה, אבא? והרי משה רבינו לימד אותה בלי שישאלוהו."

"בזה הנך טועה, חיים. ר' ירוחם אומר שמשה הוריד את התורה משמיים לארץ. כיצד ע"י שאלת שאלות. כל התורה שמשה לימד היתה תשובותיו של ה' לשאלותיו. בלי השאלות, התשובות לא היו מגיעות. זוהי המשמעות הנסתרת בפסוק 'כל מבקש ה' (שמות ל"ג, ז'). כדי ללמוד, על האדם להיות 'מבקש' – להיות מדורשי ה'. להיות משואלי השאלות. זהו הסוד מאחורי לימוד תורה."

ילדים יקרים...

האם יש לכם שאלות? טוב מאוד! סימן שאכפת לכם מהחומר הנלמד. חשבתם על הנושא והבנתם שיש בו דברים לא ברורים. מה עושים אז? הולכים לשאול חכם כדי לברר את אמיתה של תורה. זוהי הדרך ללמוד, ילדים יקרים. זוהי הדרך שבה משה רבינו לימד את התורה בהר סיני. זוהי הדרך שבה נלמדה פרשת פסח שני. השאלות שלכם מקדמות את הלימוד. ואם השאלה זוכה לתשובה שגם אחרים שומעים, הרי היא מהווה זכות לכם. זכיתם שהתורה תילמד באמצעות שאלתכם. היו 'מבקשים'. דרשו את אמיתה של תורה. שאלו שאלות. לימדו ועזרו לאחרים ללמוד. זוהי זכות.

רפואה שלימה באמת

"ויצעק משה אל ה' לאמור אל-נא רפא נא לה" (במדבר י"ב, י"ג). המילה "נא" (בבקשה) מופיעה פעמיים באותו פסוק. מדוע? "לכתב סופר" יש הסבר מקורי ומעניין לפסוק זה. משה רבינו התפלל על אחותו מרים, שלקתה בצרעת עקב העבירה שלה – דיבור לשון הרע על משה רבינו. צרעת

– כמו כל המחלות – היא צורה של ייסורים בעולם הזה. הייסורים ממרקים ומנקים את האדם, כפי שנאמר, "אשרי הגבר אשר תייסרנו יה" (תהלים צ"ד, י"ב). ייסורי החולה בעולם הזה מצילים אותו מעונש קשה הרבה יותר בעולם הבא. אם כך הדבר, מדוע אנו מתפללים על חולה שיזכה לרפואה שלימה? האם אנו

רוצים שיסבול ייסורי תופת בעולם הבא? ודאי שלא! לפיכך, אנו מתפללים על שני דברים: רפואת הגוף, ורפואת הנפש – כך שהחולה לא יצטרך את העונש בגיהנום. זהו גם אחד הפירושים לפסוק "רפאני ה' וארפא, הושיעני ואיוושעך..." (ירמיהו י"ז, י"ד). הנביא מבקש רפואה גם לגופו וגם לנשמתו, כך שלא יצטרך לסבול לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

וכך, קיבלנו תשובה על שאלתנו, מדוע מופיעה המילה "נא" פעמיים באותו פסוק: היא מופיעה פעם אחת לרפואת נפש, ופעם אחת לרפואת הגוף. משה רבינו חש בסבלה של מרים, והתפלל לרחמי שמיים – אך לא על חשבון העולם הבא.

ילדים יקרים...

לכל חוויה שחווים בעולם יש צד חיובי. הכתב סופר מראה לנו את הטוב שבמחלה. רעיון זה מקל על החולה, ומחזק את רוחו. אך אנו חבריו וקרוביו, חייבים לחוש רחמנות והזדהות אתו. עלינו לעשות כל מה שאנו יכולים כדי להקל על סבלו, וזה כולל תפילה לרפואתו. המילים בברכה השמינית בתפילת עמידה, ברכת "רפאנו" – זהות כמעט לגמרי עם מילות הפסוק בירמיהו: "רפאנו ה' ונרפא הושיענו וניוושעך". אנו מתפללים לרפואה שלימה גם לגוף וגם לנפש. ילדים יקרים, יהי רצון שה' יקבל כל תפילותיכם וישלח רפואה שלימה – רפואת הנפש ורפואת הגוף – לכל חולי ישראל, אמן.

